

WWW.ALEKINOZKLASA.PL

**Scenariusz zajęć edukacyjnych
dla klas 7–8 SP
na podstawie filmu pod tytułem**

Nie do wiary

Temat:

„By choć na chwilę stać się kimś ważnym...” – dlaczego tylko na chwilę?

Cel główny:

- omówienie i refleksja nad uniwersalnymi wartościami humanistycznymi filmu *Nie do wiary*.

Cele operacyjne:

Uczeń

- rozpoznaje problematykę utworu;
- omawia na podstawie filmu ponadczasowe zagadnienia egzystencjalne – marzenia, szczęście, nadzieja, inność;
- rozumie pojęcie stereotypu;
- współpracuje w zespole;
- dyskutuje i przedstawia swoje stanowisko, podając argumenty.

Formy i metody:

- praca w grupie;
- dyskusja.

Czas:

- 1 godzina lekcyjna.

Materiały:

- tekst listu Patrycji;
- polecenie dla grup;
- kartki do notatek sekretarzy;
- film *Nie do wiary*.

Tok lekcji:

- (1) Podanie celu głównego zajęć językiem uczniów, na przykład: Marzenia oraz szczęście – oto zagadnienia, którymi będziemy zajmować się na dzisiejszej lekcji.
- (2) Zapisanie pierwszej części tematu: „«By choć na chwilę stać się kimś ważnym...»”.

- (3) Podział klasy na grupy oraz wybór funkcji, które uczniowie pełnią w danej grupie.
- (4) Polecenie:
Porozmawiajcie o treści listu, który napisała Wasza rówieśniczka. Co o niej możecie powiedzieć? Jak Wam się wydaje, jaką jest osobą? Dlaczego Patrycja marzy właśnie o tym, o czym napisała? Pomysły niech notuje sekretarz, a końcowe ustalenia grupy przedstawi sprawozdawca. Miłej współpracy.
Czas: 13 minut.
- (5) Prezentacja sprawozdawców. Spisanie na tablicy hipotez dotyczących Patrycji.
- (6) Obejrzenie filmu *Nie do wiary*. Uczniowie powinni z uwagą śledzić film, aby skonfrontować swoje przypuszczenia i domysły dotyczące autorki listu z obrazem bohaterki filmu.
- (7) Rozmowa na temat Patrycji i jej marzenia. Dopisanie drugiej części tematu: „– dlaczego tylko na chwilę?”.
- Czy pragnienie zapisane w liście wyróżnia dziewczynę spośród innych młodych ludzi? Dlaczego zagranie epizodu w profesjonalnym filmie może być ważne dla amatora?
 - Co uczniowie powiedzą na temat kolejnych dwóch marzeń Zosi i Malwiny, nad którymi zastanawiała się komisja? W czym są podobne, a czym się różnią?
 - Omówienie relacji Patrycji z Bartkiem.
 - ✓ Gdzie Patrycja znajdzie prawdziwe szczęście – u boku Bartka czy spotykając się z Maciejem Zakościelnym?
 - ✓ Co możemy powiedzieć o Bartku?
Tu szczególnie ważna jest scena z zakonnicej. W trakcie dyskusji należy też koniecznie zwrócić uwagę na scenę w sklepie jubilerskim i ją skomentować. Można wprowadzić przy tej okazji termin „stereotyp”.
- (8) Podsumowanie lekcji – końcowe wnioski.
Film zrealizowany przez podopiecznych Ośrodka Szkolno-Wychowawczego dla Dzieci i Młodzieży Niepełnosprawnej im. Zbigniewa Tylewicza w Poznaniu porusza ważne dla nas problemy, a mianowicie: w jaki sposób można osiągać szczęście, a także dlaczego marzenia są nam niezbędne i jak je realizować. Film pozwala dostrzec, że najważniejsze sprawy człowieka rozgrywają się w jego głowie i sercu, fizyczność staje się sprawą drugorzędną. Jak powiedział Paul Holbach, „To człowiek jest człowiekowi najbardziej potrzebny do szczęścia”.

Zadanie domowe (do wyboru):

- (1) „Szczęście ludzkie, jak aloes, jest kwiatem powoli rosnącym” – aforyzm S.T. Coleridge’a uczynić tematem rozprawki. W swojej argumentacji wykorzystaj film *Nie do wiary* i inne teksty kultury.
- (2) „To człowiek jest człowiekowi najbardziej potrzebny do szczęścia” – aforyzm Paula Holbacha uczynić tematem listu, który Patrycja napisała do Bartka po zakończeniu pracy na planie filmowym.

Komentarz:

Zakładam, że uczniowie w odpowiedzi na pierwsze zadanie udzielą najczęściej odpowiedzi, które nie będą w żaden sposób wiązać się z osobą niepełnosprawną. Dopiero konfrontacja z filmem w sposób naturalny, bez zbędnego moralizowania, wyostrezy ten problem i skieruje myślenie uczniów na istotę zagadnienia w kontekście naszych uprzedzeń i stereotypów.

Załącznik:

- (1) List Patrycji
Marzę, by choć na chwilę stać się kimś ważnym, gwiazdą. Kimś, na kogo wszyscy patrzą z podziwem.
Patrycja.

Autor: Ryszard Pempere

Opracowanie stanowi własność intelektualną i majątkową Centrum Sztuki Dziecka w Poznaniu. Używanie go publicznie, propagowanie, przedrukowywanie i przetwarzanie w sposób prywatny lub publiczny (na przykład podczas zajęć edukacyjnych) jest tak długo legalne, jak długo pozostaje BEZPŁATNE. Jakakolwiek pośrednia lub bezpośrednia forma sprzedaży lub zarobku na odbiorcach (w domyśle: uczniach) pozostaje niezgodna z prawem.